

Anmeldelse

Tine Maria Bejer

Tone og kampen for CV'et

Byens Forlag, 2018, 125 sider

ISBN 978-87-93628-97-7

Hvis man ser bort fra detektiver, rumagenter og så lige Vakse Viggos særegne kontorliv, findes der ikke mange tegneserier om arbejdsliv. Og da slet ikke om det at få sig et arbejdsliv. Det er nu emnet for den danske grafiske roman *Tone og kampen for CV'et*. Her følger vi Tone gennem møder med jobcenteret, gennem jobs, møder med særegne kolleger og chefer, udtalte arbejdspladsnormer, arbejdsliv/familieliv konflikter, en arbejdsskade og ikke mindst usikkerheden i mødet med det uoverskuelige arbejdsliv. En rejse fortalt med humor i ord, men allermest i billeder udført i en fin streg og stil, der leder tankerne hen på nyklassikeren 'Persepolis', og hvor særligt Tones kropssprog folder de indre konflikter ud i korte kapitler med titler som 'Sved', 'Taber' og 'En tjekket person'.

Præmissen for fortællingen om Tone er sammenkoblingen mellem arbejde og identitet, som både er afsæt for Tones jagt på det helt rigtige arbejdsliv og for hendes tvivl og usikkerhed. Som læser ser man, hvordan Tone oplever det ikke at have et arbejde som et nederlag, der fortæller, at hun som person er en fiasko og er nervøs for, at nogen skal se

hendes CV. Mens alle vennerne på Facebook er smukke og succesfulde, føler Tone sig fremmedgjort, når hun ikke kan genkende sig selv i floskler, som hun roses for af sin arbejdsgiver at lukke ud i møder med kunder. Tone er kejtet, til tider tåkrummende, og hele affæren kunne være blevet pinagtig, men bliver det ikke, fordi historien er proppet med skarpe og humoristiske iagttagelser og karikaturer – og igen Tones sigende kropssprog.

Tone og kampen for CV'et er læsværdig i sin egen ret, men da jeg har fået den i min egen ret, har jeg tænkt en del over, hvordan den kan bruges til mere end underholdning. Først og fremmest kan den bruges, hvis man skulle have været så længe på arbejdsmarkedet, at man har glemt, hvordan det er at være 'den nye' og som nogle af fortællingens karakterer har glemt empatien. Derudover tænker jeg, at den i studie- og karrierevejledninger, i beskæftigelsesforløb og andre sammenhænge, hvor der arbejdes aktivt med overgange mellem studie og arbejdsliv, kan bruges som det uhøjtidelige afsæt for at diskutere om arbejde og arbejdssøgning skal have lov at fylde så meget for hele livsidentiteten. Det kan vi nok alle sammen bruge den til og samtidig overveje, om historien ikke kunne have haft andre lykkelige slutninger end det selvskabte arbejdsliv som entreprenør, hvor identitet og arbejdslivs tilsyneladende smelter Facebook-funklende sammen.

Sidsel Lond Grosen

Center for arbejdslivsforskning, Roskilde Universitet

e-mail: sgrosen@ruc.dk